

Parter och domslut

Peter Vestberg

Parter

Tilltalad

Jan PETER Mikael Vestberg, 19751105-7874
Mjällå 526, 861 93 Ljustorp

Offentlig försvarare

Advokat Ulf Andersson
Advokatfirman Ulf Andersson AB
Södra Strandgatan 16, 802 50 Gävle

Åklagare

Kammaråklagare Christer Sammens
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Gävle
Box 1014, 801 34 Gävle

Domslut

Brott som Peter Vestberg döms för

Grov misshandel, 3 kap 6 § 1 st brottsbalken, 2021-10-01 till 2021-10-02, Sverige

Påföljd

Fängelse 2 år

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 21 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på bilderna på sid. 37-48 och 63 i aktbilaga 43, vilka har lagts fram vid tingsrättens huvudförhandling bakom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Peter Vestberg ska betala en avgift till brottsofferfonden på 800 kr.

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress

Box 1073
824 12 Hudiksvall

Besöksadress

Lagmansgatan 1
Hudiksvall

Expeditionstid

måndag - fredag
08:30-16:00

Telefon

0650-37450

E-post

halsinglands.tingsratt@dom.se

Webb

www.hudiksvallstingsratt.domstol.se

Ersättning och återbetalning

Ulf Andersson får ersättning av staten med 195 910 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 135 792 kr arbete
- 17 550 kr tidsspillan
- 3 386 kr utlägg
- 39 182 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

Yrkanden

Stämningsansökan, aktbilaga 39, 2022-04-04, åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Peter Vestberg ska dömas för grov misshandel enligt 3 kap 6 § 1 st brottsbalken.

Gärningsbeskrivning

Vestberg har mellan ~~den 30 september 2021 och natten den 1 oktober 2021~~ *”den 1 oktober 2021 och natten den 2 oktober 2021”** i samband med en bilresa på E4 , på någon plats mellan Cirkel K, Njurunda och Jättendal, Nordanstigs kommun uppsåtligen misshandlat Alexander Widén genom att tilldela denne ett flertal slag eller på annat sätt utövat yttre våld mot Widéns huvud och kropp varvid Widén tillfogats smärta, blödningar, hudavskrapningar samt slitskador. Med hänsyn till omfattningen av misshandeln samt omfattningen av erhållna skador har Vestberg genom sitt handlande visat på särskild hänsynslöshet och råhet varför brottet är att bedöma som grovt.

*Justerat av åklagaren vid hf

Inställning m.m.

Åklagaren har yrkat att Peter Vestberg ska dömas för grov misshandel enligt 3 kap. 6 § första stycket brottsbalken i enlighet med gärningsbeskrivningen ovan.

Peter Vestberg har förnekat att han har misshandlat Alexander Widén genom att tilldela honom ett flertal slag eller på annat sätt utöva yttre våld mot Alexander Widéns huvud och kropp. Peter Vestberg har i och för sig vitsordat att han kan ha förorsakat Alexander Widén skada i samband med att han försökt rädda Alexander Widéns liv och att det därmed förelegat en nödsituation varför hans åtgärder varit försvarliga.

Frihetsberövande

På grund av misstanke om brott som har prövats genom denna dom har Peter Vestberg varit berövad friheten på sätt som framgår av avräkningsunderlaget i akten.

Utredningen

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat händelserapport, tidslinje, kartor, översikt över avstånd, fotografier, övervakningsbilder, protokoll över brottsplatsundersökning, protokoll över laboratorieundersökningar, protokoll över fordonsundersökning, sakkunnigutlåtanden, körjournal, beslagsprotokoll, rättsmedicinsk obduktionsrapport med tvåläkarförfarande, rättskemisk undersökning beträffande målsägande, rättstoxikologiskt yttrande beträffande tilltalad och rättsmedicinsk kroppsundersökning beträffande tilltalad.

Åklagaren har även åberopat uppspelning av larmsamtal, rekonstruktionsfilm och filmavsnitt från övervakningskamera.

Peter Vestberg har hörts. Vidare har, på åklagarens begäran, vittnesförhör hållits med polisen Anna Löfgren, Jonas Svedin, Evelina Moe Frelin, ambulanssjukvårdarna Marlene Frövall och Roberth Söderberg, Viggo Lundgren, Robin Berglund, bärgaren Christoffer Karlsson samt rättsläkaren Ingemar Thiblin.

Utredningen redovisas nedan i den mån det behövs för att förklara tingsrättens bedömning.

Bakgrund

Fredagen den 1 oktober 2021 åkte Peter Vestberg och Alexander Widén från Fagersta till Sundsvall i Alexander Widéns personbil med registreringsnummer FNU 117 för att köpa heroin. I bilen fanns en elektronisk körjournal monterad. Peter Vestberg och Alexander Widén anlände till Sundsvall på eftermiddagen och åkte därefter tillbaka mot Fagersta. På hemvägen stannade de på Cirkel-K på Kemivägen söder om Sundsvall där de filmades av en övervakningskamera. Av övervakningsbilder och

körjournal framgår att besöket i butiken varade under ca 10 minuter och skedde strax innan kl. 19.00. Av bilder från övervakningskameran framgår vidare att Alexander Widén vid den tidpunkten inte hade några synliga skador i ansiktet.

Enligt den elektroniska körjournalen stannade fordonet i Myre i Njurunda kl. 19.21 och stod sedan stilla där till kl. 02.30. Vid kl. 02.30 började bilen förflyttas söderut och kl. 03.07 stannade den på den positionering i Jättendal i Nordanstig där den sedermera anträffades av ambulans och polis nedkörd i diket. Av en översikt i utredningen framgår att körtiden mellan Cirkel K och Jättendal är ca 33 minuter vid en hastighet om ca 80 km/h.

Av filmavsnitt från en övervakningskamera vid E4:an vid Jättendal, som disponeras av vittnet Jonas Svedin, framgår att den första ambulansen anlände till platsen för dikeskörningen i Jättendal kl. 03.38.

Vittnena Viggo Lundgren och Robin Berglund befann sig vid olycksplatsen någon gång i tiden mellan dikeskörningen och innan den första ambulansen anlände till platsen. Tillsammans med ett antal andra personer, som åkte med i den minibuss som de färdades i, försökte de hjälpa Peter Vestberg att få upp bilen ur diket utan att lyckas. De uppmanade därför Peter Vestberg att ringa en bärgningsbil och körde därefter från platsen.

Peter Vestberg ringde Södra Hälsinglands bärgningstjänst kl. 03.32 och pratade med bärgaren Christoffer Karlsson. Peter Vestberg uppgav att han behövde bärgning i Jättendal och att han hade en livlös person i bilen. Christoffer Karlsson uppmanade Peter Vestberg att ringa SOS Alarm.

Peter Vestberg ringde därefter SOS Alarm. Av larmsamtalet framgår att Peter Vestberg uppgav att Alexander Widén hade kört bilen ner i diket och att han inte andades samt att Peter Vestberg gett Alexander Widén konstgjord andning utan att få i liv i honom. Ambulanssjukvårdarna Marlene Fröberg och Robert Söderbergh, som anlände till platsen för dikeskörningen, konstaterade att Alexander Widén hade omfattande skador som de inte uppfattade som adekvata i förhållande till den inträffade avkörningen och omständigheterna i övrigt på platsen. Därutöver kunde ambulanspersonalen konstatera att Alexander Widén hade hjärtstopp och att hans kropp var kall. De utförde hjärt- och lungräddning på Alexander Widén under ca 30 minuter, men Alexander Widén återfick aldrig cirkulation.

En polispatrull anlände till platsen och polisen Anna Löfgren pratade med Peter Vestberg. Av beslagsprotokoll framgår att sprutor och kanyler hittades på andra sidan viltstängslet intill bilen samt att ett blått rep av nylon som var hopknutet med ett orangefärgat spännband låg i baksätet i bilen.

Eftersom polisen ansåg att Alexander Widéns skadebild varken stämde överens med vad Peter Vestberg uppgav hade inträffat eller bilens avåkning greps Peter Vestberg. Peter Vestberg kom initialt att misstänkas för mord. I samband med dödsfallsutlåtandet, i vilket konstaterades att Alexander Widén dött av förgiftning genom överdos av narkotika, släpptes mordmisstanken mot Peter Vestberg. Peter

Vestberg misstänktes och åtalades emellertid senare för grov misshandel på det sätt åklagaren redogjort för i gärningsbeskrivningen.

Peter Vestbergs uppgifter

Peter Vestberg har berättat i huvudsak följande. Rekonstruktionsfilmen visar det han kommer ihåg av vad som skedde och hur han agerade. Han flyttade från Medelpad till Fagersta år 2009 och lärde känna Alexander Widén i samband med det. Han och Alexander Widén umgicks i princip varje dag. Han har missbrukat heroin till och från under ca 15 år. Två veckor innan den aktuella händelsen berättade Alexander Widén att han brukade röka metamfetamin ibland. Innan dess hade de inte berättat för varandra att de brukade använda droger. Han hade en kontakt i Sundsvall där han kunde köpa narkotika.

När han och Alexander Widén påbörjade resan från Fagersta till Sundsvall körde han bilen. Han såg inga tecken på att Alexander Widén var påverkad. Vid det tillfället visste han inte att Alexander Widén hade tagit andra droger. I Sundsvall köpte han och Alexander Widén varsin dos heroin som de skulle ta senare. De skulle också hämta en takbox hemma hos hans mamma i Timrå, men det blev inte av. För polisen ville han inledningsvis inte berätta att de åkte till Sundsvall för att köpa heroin eftersom han var rädd och inte ville avslöja någon person. Därför sa han att de skulle åka till hans mamma i Timrå för att hämta en takbox.

De stannade på Cirkel K på Kemivägen söder om Sundsvall på hemvägen eftersom Alexander Widén ville köpa något. Det var Alexander Widén som körde bilen från Cirkel K. Efter att de åkt började de prata om att ta heroinet. Han tyckte inte att det var en bra idé och sa till Alexander Widén att om han skulle ta sin dos så fick Alexander Widén köra bilen, eftersom han inte tänkte köra när han tagit heroin. Han tog sin dos heroin och allt blev sedan omgående svart. När han vaknade stod bilen stilla, taklampan i bilen var tänd och han satt fortfarande i passagerarsätet. De stod vid sidan av vägen. De stod inte på någon parkering. Han visste inte var de var. Han vet inte om det passerade några bilar där de stod. Han tror att det var gräs och grus på marken. Det var kolsvart ute. Han var omtumlad och visste inte hur lång tid som passerat.

Alexander Widén satt på förarsätet. Alexander Widén var helt borta och satt nedåtböjd med hängande huvud. Han ruskade i Alexander Widén för att försöka väcka honom. Han tänkte först att Alexander Widén sov. När Alexander Widén inte reagerade tänkte han att han måste tagit sin dos av heroinet. Han var skrädd och rädd. Han sprang runt bilen och öppnade förardörren. Han drog ut Alexander Widén ur bilen. Alexander Widén hamnade på rygg och han började göra hjärtkompressioner på honom. Det hände ingenting. Han slog Alexander Widén på kinderna utan att få någon respons. Han slog hårdare utan att det hände något. Han tog tag under Alexander Widéns armar och skakade honom. Han gjorde allt han kunde för att få livstecken från Alexander Widén utan resultat. Han vet inte hur länge det pågick. Han lyfte in Alexander Widén i bilens baksäte för att kunna köra honom till sjukhus. Det var krångligt att få in Alexander Widén i bilen och han tappade honom flera gånger. Alexander Widén

hamnade mot sätet och insteget i bilen. Han var själv inne i bilen när han drog in Alexander Widén i bilen. Det var en enorm kraftansträngning. Han klappade igen bildörren när Alexander Widén hängde en bit ut med benen ur bilen. Han tror att han klämde Alexander Widéns fot i bildörren.

När han till slut lyckades få in Alexander Widén i baksätet satte han sig i förarsätet och körde ca 100 meter innan han kom ut på E4:an. Efter en stund tog han fram sin mobiltelefon ur fickan för att ringa SOS Alarm. Han tänkte att de skulle kunna skicka en ambulans för att möta dem. Innan han kom fram till SOS Alarm tappade han mobiltelefonen och kontrollen över bilen samt körde ned i diket. Han försökte köra upp ur diket med det tog stop. Han körde fram och försökte kanske också backa, men gav upp ganska snabbt. Alexander Widén låg fortfarande i baksätet. Han tog upp sin mobiltelefon som låg på golvet fram. Han ringde till bärgningsbilen och pratade också om polis och ambulans med bärgaren. Han var panikslagen. Han var rädd att någon skulle tro att det var han som hade bragt Alexander Widén om livet. Han tog ut Alexander Widén ur bilen och tror att han gjorde det när han pratade med SOS Alarm, vilket var efter att han pratat med bärgaren. Han är osäker på i vilken ordning momenten skedde, men han vet att SOS Alarm ville att han skulle fortsätta att göra konstgjord andning på Alexander Widén. Han vet att han tog ut Alexander Widén ur bilen och att Alexander Widén låg utanför bilen. Han gjorde hjärt- och lungräddning på Alexander Widén när han låg utanför bilen. Det var för trångt för att göra hjärt- och lungräddning i bilen. Efter det kom ambulansen.

Han minns att han träffade några killar på platsen. Han bad dem hjälpa honom att dra upp bilen ur diket. Han sa inte till dem att Alexander Widén låg i bilen eftersom han var panikslagen och rädd att de skulle tro att han hade gjort Alexander Widén något. Han agerade inte rationellt.

När bilen for av vägen gick han bak i bilen och slängde ut datorlådan som fanns där. Kanylerna och de andra grejerna måste ha ramlat ur datorlådan i samband med att han slängde ut den. Alexander Widén hade sagt till honom att han skulle göra sig av med det som låg i datorlådan om något inträffade. Han vet inte varför han gjorde det trots att Alexander Widén var medvetslös. Han var skräckslagen och hade panik. Han var rädd och chockad. Han vet inte varför han ljög i polisförhör när han sa att det var Alexander Widén som körde bilen ända tills de hamnade i diket. Han försökte varken lifta från platsen eller ta sig därifrån ensam på något annat sätt.

De skador som han hade på kroppen måste han ha fått när Alexander Widén ramlade över honom. Han kravlade runt på marken på sina knän när han försökte få liv i Alexander Widén. Skadan som han hade på sin panna fick han ca 3–4 dagar innan den aktuella händelsen när han slog i huvudet i en dörrkarm hemma hos sin mamma i Timrå. Att han inte berättade om det vid polisförhören kan bero på att han inte tänkte så mycket på det då. Han kom på det först någon månad efteråt när han började kunna tänka klart. De övriga skador som han hade fick han när han försökte rädda livet på Alexander Widén.

Han är nästan säker på att han råkade klämma Alexander Widéns fot i bildörren, mellan dörren och karmen, när han i all hast försökte få in honom i bilen när de stod i Myre. Han har inte lindat något rep

R1

runt foten på Alexander Widén. Han har aldrig rört Alexander Widéns ansikte förutom när han slagit honom med handflatorna i ansiktet och vid pannbenet för att försöka väcka honom. Han har inte haft någon avsikt att skada Alexander Widén. Det enda han gjort är att släpa Alexander Widén, slå honom i ansiktet, göra hjärtkompressioner på honom och ge honom mun mot mun-metoden. Allt det gjorde han för att försöka rädda Alexander Widéns liv. Han och Alexander Widén hade inte bråkat med varandra. De har aldrig varit ovänner. Han lyfte Alexander Widén och tappade honom när han försökte få in honom i bilen. Han släpade Alexander Widén på ryggen i fötterna för att försöka dra honom till baksätet i bilen. Det måste ha varit i Myre. Det var blött och han hade lera på byxorna. Han fick inga livstecken från Alexander Widén, men när han gjorde mun mot mun metoden kräcktes Alexander Widén. Han vet inte i vilket skede det var. Han försökte kontrollera om Alexander Widén hade någon puls, men han kände ingen.

Rekonstruktionsfilmen

Av rekonstruktionsfilmen framgår att Peter Vestberg visar att han agerat på i huvudsak följande sätt. Han vaknade upp på passagerarsidan. Då satt Alexander Widén ihopsjunken på förarplats med huvudet nedåt. Han ruskade om Alexander Widén men fick inga livstecken. Han sprang runt bilen till förarsidan och öppnade dörren. Han tog tag under Alexander Widéns armar och drog ut honom ur bilen. Han tappade Alexander Widén i marken. Alexander Widén låg ned på rygg. Han ruskade om Alexander Widén och slog honom på kinderna. Han utförde hjärt- och lungräddning på Alexander Widén på det sätt han trodde att man gör. Han tryckte vid bröstorgens kant några gånger och blåste in luft med mun mot mun-metoden. Han märkte att det var stopp när han blåste in luft, men efter ett tag fick han in luft. Han fortsatte att trycka på bröstorgen och blåsa in luft. Alexander Widén visade inga livstecken. Efter ett tag, han vet inte hur länge, tog han tag under armarna på Alexander Widén och släpade honom mot bilens baksäte. Han fick upp Alexander Widén, men tappade honom ett antal gånger. Till slut fick han in Alexander Widén i baksätet bakom förarsätet. Han gick över till andra sidans baksäte och drog in Alexander Widén från det hållet. Alexander Widén låg på rygg i baksätet. Han gick tillbaka till baksätet bakom förarplatsen och lyfte in Alexander Widéns ben. Därefter stängde han dörren. Han gick runt bilen igen och stängde båda dörrarna. Därefter satte han sig på förarsätet.

Han körde ut på E4:an och ringde SOS Alarm för att försöka bli mött på vägen. Han tappade kontrollen över bilen och körde ned i diket. När bilen hade hamnat i diket så gick han in i baksätet bakom förarsätet och fortsatte att göra hjärt- och lungräddning, men det var väldigt svårt eftersom det var trångt. Han gick ut ur bilen och försökte få hjälp. Till en början stannade ingen. Han gick tillbaka in i bilen igen och försökte trycka på Alexander Widéns bröstorg, men det var för svårt. En bil stannade efter ett tag. Det var två eller tre personer som kom ut ur bilen. När de hade åkt gick han tillbaka till bilen. Hans mobil låg vid sidan av sätet. Han ringde bärgningskåren. Bärgaren sa att han skulle ringa SOS Alarm. Det gjorde han. Han sa till SOS Alarm att det var en person som tagit en överdos. De sa att ambulansen var på väg. Han gick in i baksätet igen och tog tag i Alexander Widén framifrån. Alexander Widén hamnade på rygg. Han fortsatte att göra hjärt- och lungräddning, men han hann inte så långt innan ambulansen kom och tog över.

Peter Vestberg ombads visa hur han utfört hjärt- och lungräddningen. Han beskrev att det inte kom in någon luft första gången. När han böjde Alexander Widéns huvud bakåt fick han in luft. Alexander Widén spydde tillbaka på honom. Han slog Alexander Widén på kinderna, med handflatorna, för att försöka få livstecken. Det var kanske 20 slag sammanlagt under hela tiden. Han kan inte uppskatta hur lång tid detta pågick.

Vittnesmålen

Viggo Lundgren och Robin Berglund

Vittnena Viggo Lundgren och Robin Berglund som stannade vid den dikeskörda bilen för att hjälpa Peter Vestberg har berättat bl.a. följande. De färdades med ca 6–7 andra personer i en minibuss längs med E4:an i närheten av Jättendal på väg mot Göteborg när de såg, vad de trodde var en jour-bil som stod vid sidan av vägen. När de närmade sig såg de att bilen stod i diket. De såg även Peter Vestberg vid vägen. Han vinkade. De stannade ungefär 100 meter bort. Alla utom en person gick ut ur deras bil. De frågade hur Peter Vestberg mårde. Peter Vestberg bad dem hjälpa honom att få upp bilen ur diket. Robin Berglund backade minibussen närmare. Flera av personerna som färdades i deras bil försökte tillsammans knuffa upp bilen ur diket. De lyckades knappt rubba bilen alls. Viggo Lundgren frågade Peter Vestberg om han hade en bogserlina. Peter Vestberg gick till bilens baksäte och letade länge innanför dörren utan att hitta någon lina. Peter Vestberg ville att de skulle testa att knuffa bilen en gång till. Viggo Lundgren gick ett varv runt bilen. Han såg in genom bilrutan att handbromsen inte var i. Det var det han fokuserade på när han tittade in i bilen. Han upptäckte att bilens vänstra framdäck var borta och att bilens högra framdäck var nedgrävt i lera. Han uppmanade Peter Vestberg att ringa en bärgningsbil. Därefter åkte de från platsen. Peter Vestberg nämnde inte för dem att det fanns en annan person i bilen och de såg ingen annan person på platsen. Robin Berglund hörde en hund skälla från bilen. De uppfattade Peter Vestberg som stressad och påverkad av något samt tyckte att han agerade konstigt och sa saker som inte kunde stämma. De var på platsen i ca 20 minuter. Det var mörkt.

Ambulanssjukvårdaren Marlene Frövall

Ambulanssjukvårdaren Marlene Frövall, som arbetat i ambulanssjukvården i sju år, har berättat att hon och hennes kollegor strax efter kl. 03.30 på morgonen fick ett larm om en singelolycka på E4:an vid Jättendal och en person utan andning. När de kom till platsen såg de en vit pick-up nedparkerad i diket i södergående riktning. De såg Alexander Widén ligga med benen i bilens baksäte och med överkroppen utanför bilen med ryggen nedåt. Peter Vestberg satt då på marken lutandes med ryggen mot bilen och grät. De såg ganska snabbt att mannen i bilen var livlös och att det var fråga om ett hjärtstopp. Strax därefter kom en polisbil. De fick hjälp av poliserna med att få upp mannen på båren och in i ambulansen. De påbörjade hjärt- och lungräddning. Det var mörkt ute. I ambulansen var det full ljusstyrka och där såg de att Alexander Widén hade en hel del synliga skador, speciellt i ansiktet. Snabbt kunde de konstatera att det inte var skador från trafikolyckan. Bilen var helt intakt. Skadorna på

R1

Alexander Widén stämde inte överens med vad de såg på platsen. De utförde hjärt- och lungräddning i ca 30 minuter. Därefter konstaterade de att det inte gick att rädda Alexander Widén.

Peter Vestberg uppgav för hennes kollega att han utfört hjärt- och lungräddning i ca 45 minuter. Det pågick dock ingen hjärt- och lungräddning när de kom till platsen. Alexander Widén var kall samt blå på armar och ben, vilket tydde på att han haft cirkulationssvikt eller cirkulationsstopp under en längre tid. De såg inga livstecken på Alexander Widén. Han hade stora blånader kring båda ögonen. Han var svullen kring munnen och läpparna. Han hade även blånader på halsen, skrapmärken och rodnader på ryggen och ned mot armhålorna. När de försökte ge Alexander Widén luft under hjärt- och lungräddningen kom det upp blod ur hans svalg. Hon tror inte att skadorna hade orsakats av att Alexander Widén dragits in och ut ur bilen. Det eftersom skadorna, främst i ansiktet, var stora och måste ha krävt betydligt mer våld än så.

Hennes kollegor hade fått höra att den avlidna personen hade kört bilen och blivit sjuk samt att den andra mannen hade dragit bak den avlidne mannen till baksätet och utfört hjärt- och lungräddning i ca 45 minuter. Hennes uppfattning var att det inte var troligt att det gått till på det sättet. Förardörren gick inte att öppna mer än några centimeter eftersom den var fastkilad i dikeskanten. Att man skulle ha lyckats dra den avlidne mannen till baksätet mellan sätena i bilen verkade enligt hennes uppfattning inte särskilt troligt.

Ambulanssjukvårdaren Roberth Söderberg

Ambulanssjukvårdaren Roberth Söderberg, som arbetat som ambulanssjukvårdare i ca sex år, har berättat i huvudsak följande. Strax före kl. 04.00 på morgonen fick de ett prio 1-larm om en bil som kört ner i diket i Jättendal, Nordansting, och en pågående hjärt- och lungräddning under ca 45 minuter. De såg att även Nordanstigsambulans och räddningstjänsten var ditkallade. När de kom till platsen var en polisbil, ambulansen från Nordanstig och räddningstjänsten redan där. De såg en täckt vit pick-up nere i diket. Peter Vestberg satt i diket. De såg att det pågick hjärt- och lungräddning i Nordanstigsambulansen. Han såg att den avlidne på båren var svullen i ansiktet. Han gick in i ambulansen och tog över från räddningstjänsten. Han upptäckte ganska snabbt att skadorna i mannens ansikte och på kroppen inte stämde överens med den milda avåknings. Han var svullen, främst på höger sida av ansiktet, runt ögonen. Han hade skrapsår på kroppen och röda märken över halsen. Han såg misshandlad ut. Alla i ambulansen hade uppfattningen att skadorna inte stämde med avåknings. Enligt riktlinjer avslutade de återupplivningsförsöken efter ca 20–30 minuter. Kollegorna från Nordanstigsambulansen stannade kvar i ambulansen.

Han gick ut och pratade med Peter Vestberg som satt kvar i diket. Han såg inga större skador på bilen i diket. Inga krockkuddar var utlösta. Peter Vestberg verkade vara påverkad av något. Han tror inte att det var alkohol. Peter Vestberg gav ett klart och redigt intryck, men hans historia gick inte ihop. Peter Vestberg berättade att han hade ont i axeln efter en brännskada och att han åt mediciner för det. Peter Vestberg berättade att han och Alexander Widén varit i Sundsvall. De hade åkt dit för att lätta upp

stämningen för Alexander Widén som mådde dåligt. Peter Vestberg berättade också att Alexander Widén hade tagit en större mängd antidepressiva mediciner de senaste dagarna. Alexander Widén, som var den som körde bilen, hade plötsligt ramlat ihop och därför hamnade de i diket. Peter Vestberg berättade att han påbörjat hjärt- och lungräddning sittandes i bilen. När Peter Vestberg märkte att det inte gick hade han gått ut ur bilen samt tagit ut Alexander Widén ur förardörren och lagt honom i baksätet. Han tyckte att det lät konstigt eftersom förardörren inte gick att öppna. Den stod öppen ca 30–40 centimeter och var fastkilad mot marken. Därför hade det varit svårt att få ut någon person ur den dörren. Det var dessutom skillnad på den avlidne personen och Peter Vestberg i storlek och bilen i diket lutade. Peter Vestberg frågade hur det gick med Alexander Widén. Han meddelade att det inte hade gått att rädda Alexander Widén. Det första Peter Vestberg sa då var att det inte var han som gjort det och att han var oskyldig. Han uppfattade Peter Vestberg som dramatisk, men inte genuint ledsen och det verkade inte komma några tårar trots att han grät. Peter Vestberg berättade att Alexander Widén hade tagit många antidepressiva tabletter under dagen som de tillbringat tillsammans. En kvinnlig polis kom och tog över samtalet med Peter Vestberg. Det fanns ett litet märke framför vänster framhjul ungefär som att man backat bakåt en bit. Han såg hjulspår framför bilen ca 1–1,5 meter.

Polisen Anna Löfgren

Polisen Anna Löfgren som anlände till platsen efter Nordanstigambulansen har berättat följande. Hon såg Alexander Widén liggandes med benen inne i bilens baksäte och kroppen utanför med ryggen mot marken. Hon och hennes kollega hjälpte ambulanspersonalen att få in Alexander Widén i ambulansen. Hennes kollega såg att Alexander Widén hade skador i ansiktet och att han var blå. Hon pratade med Peter Vestberg som berättade hur han och Alexander Widén dagen innan hade åkt upp till Sundsvall för att besöka någons mamma som hade cancer, men hon öppnade inte och de åkte därför därifrån. Peter Vestberg berättade också att Alexander Widén hade mått psykiskt dåligt och tagit tabletter dagen innan. Alexander Widén var ändå den som hade kört bilen när de åkte av vägen. Peter Vestberg berättade att han dragit ut Alexander Widén ur förarsätet och lagt honom i baksätet med huvudet in mot passagerarsätet, det vill säga tvärtom mot hur han låg när de kom till platsen. Hon såg att det knappt gick att öppna dörren till förarplatsen. Hennes uppfattning är därför att Peter Vestberg omöjligen kan ha dragit ut Alexander Widén från förarsätet på det sätt som han berättade för henne. Peter Vestberg uppgav också att han gjort hjärt- och lungräddning på Alexander Widén under ca 40–45 minuter innan han ringde ambulans. Det såg ut som att hjulen på bilen i diket hade grävt ner sig. Det verkade som om bilen hade kört fast och att föraren därefter försökt gasa.

Alexander Widéns skador

Det rättsmedicinska obduktionsutlåtandet

Av det rättsmedicinska obduktionsutlåtandet framgår bl.a. följande om de skador som påvisats på Alexander Widén. Alexander Widén hade slitskador i hjärnvävnaden som var av en typ som starkt talar för att de uppkommit genom trubbigt våld mot huvudets framsida eller baksida förenligt med t.ex. slag, sparkar eller islag mot hårt föremål.

Alexander Widén hade vidare följande skador. Brott på sköldbruskets båda övre horn med utbredda kringgärdande blödningar och blödningar i halsmuskulaturen. Underhudsblödningar (blåmärken) i pannan, högra tinningregionen, båda ögonhåleregionerna, på vänstra kinden, i högra underkäksregionen, på halsen, höger axel, höger överarm, båda underarmarna, bålen, båda underbenen och på vänster fot. Djupa mjukdelsslödningar på bålen, båda armarna, höger underben, vänster lår, vänster underben, vänster fottrygg och i båda tinningmusklerna. Överhudsavskrapningar i pannan, på höger axel, båda underarmarna, vänster överarm, bålen och på höger underben. Ytliga sår i ansiktet, på bålen och på tungan. Kombinerade överhudsavskrapningar och underhudsblödningar på höger överarm, höger underarm, höger fot och vänster underben. Punktformade ytliga hudblödningar på vänster överarm, höger skulderregion och bröstorgans framsida. Ytlig slemhinneskada med underliggande blödning i överläppen. Blödning under munslemhinnan i underläppen. Hudbristning på höger fot. Sår i läkning på högra skulderregionen. Brott på första ländkotan utan kringgärdande blödning. Blödningar under båda ögonens bindehinnor. Flertaliga revbensbrott på både höger och vänster sida. Brott på bröstbenet. Stickmärken på vänster underarm och vid högra nyckelbenet.

Dessa skador, med undantag för några överhudsavskrapningar, de punktformade hudblödningarna och brotten på bröstbenet och revbenen, har haft utseende som starkt talar för att de uppkommit till följd av trubbigt våld av ospecifik karaktär, förenligt med t.ex. slag, sparkar eller islag.

Flera av skadorna, bl.a. mjukdelsskadorna på skallen, underkäksregionen och halsen samt hjärnskadorna har haft en omfattning som talar för att det rört sig om tämligen kraftigt trubbigt våld, såsom sparkar, islag eller slag med knuten hand och som talar emot mindre kraftigt trubbigt våld såsom t.ex. slag med öppen hand.

Några av överhudsavskrapningarna har haft utseende som talar för att de uppkommit genom inpressning eller skrapning av/mot smalt och hårt föremål. De punktformade blödningarna har haft utseende som kan tala för uppkomst genom klämning av huden, t.ex. vid dragning i kläder. Brottet på bröstbenet och revbensbrotten har haft utseende och placering som starkt talar för att de uppkommit i samband med hjärt- och lungräddning. Stickmärket på vänstra underarmen har haft placering som kan tala för att det uppkommit vid egen injektion, medan stickmärket vid högra nyckelbenet haft placering som talar för att det tillfogats av vårdpersonal i samband med återupplivningsförsök. Frånvaron av punktformade blödningar i ansiktet och i ögonens bindehinnor talar för att skadorna på halsen i huvudsak inte har uppkommit genom struptag.

Den sammantagna skadebilden talar starkt för att åtminstone en stor andel av skadorna har tillfogats Alexander Widén av en annan person.

De bandformade missfärgningarna på Alexander Widéns högra fot och vänster underbens nedre del har företett karaktäristika som talar för att det uppkommit genom någon form av tryck/klämning efter att

cirkulationen upphört, dvs. efter dödsfallets inträffande. Samtliga övriga skador har haft utseende som talar för att de har uppkommit när Alexander Widén var vid liv och hade fungerande cirkulation. Skadan på första ländkotan kan dock ha uppkommit efter döden.

Hjärnskadorna kräver, enligt neuropatologisk expertis, minst 30 minuters överlevnad för att kunna påvisas. Det kan inte avgöras när de som tidigast kan ha uppkommit, utöver vad som kan slutledas från kända omständigheter.

Undersökningsfynden talar för att heroinförgiftning har orsakat dödsfallet. De påvisade hjärnskadorna kan ha bidragit till den dödliga utgången.

Omständigheterna såsom de framgår av utredningsunderlaget talar för att heroin intagits utan dödlig avsikt, varför dödssättet bedöms vara olycksfall.

Rättsläkaren Ingemar Thiblins vittnesmål

Rättsläkaren Ingemar Thiblin, som var en av två läkare som utförde den rättsmedicinska obduktionen av Alexander Widéns kropp, har uppgett i huvudsak följande. Undersökningen gjordes den 6 oktober 2021. Han var förste obducent. De fynd som gjordes var följande. Slitskador i hjärnan, dvs. i nervbanorna fanns det skador med läckage av ett protein, brott på sköldbruskets båda övre horn med utbredda kringgårdande blödningar, blödningar i halsmuskulaturen på tre ställen, ett stort antal blåmärken (underhudsblödningar) varav flera var synliga och andra framkom på djupet under huden. Totalt var det minst 43 separata blåmärken på olika delar av kroppen med mest utbredd skadebild på huvudet. Därutöver fanns det 27 separata hudskador i form av skrapsår/skrubbsår, i form av ytliga blödningar. Sammanlagt var det 70 hudskador. Utöver det fanns blödningar i båda ögonens bindehinna av en typ som man vanligen ser vid trubbigt våld. Det fanns även ett antal revbensbrott som hade utseende och placering som starkt talade för att de uppkommit i samband med hjärt- och lungräddning. Dessutom var det brott på en ländkota som mest sannolikt uppkommit efter döden. På höger fot och vänster underben, fanns avvikande skador, som uppfattades ha skett efter döden eller i nära anslutning till döden.

Det är möjligt att skadorna på foten uppkommit av det rep som påträffades i bilen. De kan däremot inte förklaras av klämning i bildörr, eftersom åtminstone en av skadorna var omslutande vilket svårligen kan uppkomma genom klämning i en dörr. Kotfrakturen har uppstått efter döden och kan ha orakats av vilken form av trubbigt våld som helst, t.ex. vid stöt eller islag. Att man tappat kroppen skulle kunna förklara den skadan.

Slitskador i hjärna uppstår vid hastig rotation som sker vid trubbigt våld oftast vid islag t.ex. om någon flyger över styret på en cykel och dunkar i huvudet hårt. Alla typer av skalltrauma som är hyfsat intensiva kan ge upphov till slitskador i hjärnan. Knytnävsslag ger sällan sådana skador om det inte är fråga om ett väldigt hårt slag och personen rör sig mot slaget. I det här fallet är det fråga om våld mot

skallen, en s.k. traumatisk skada på ett klassiskt ställe. Den traumatiska skadan kan ha orsakats av sparkar. Det är fråga om relativt kraftigt trubbigt våld som talar emot att det uppkommit vid slag med öppen hand.

Då det är fråga om många skador i många skadeplan, och då särskilt skadorna på huvudet är mycket omfattande, är den totala skadebilden mycket svår att förklara på något annat sätt än att det orsakats av en annan person. Det oaktat att enstaka skador kan ha uppkommit på annat sätt.

Det händelseförlopp som Peter Vestberg visat i rekonstruktionsfilmen kan inte förklara hela skadebilden på Alexander Widén.

Den blandning av droger och halterna av dessa som påvisades i Alexander Widéns kropp ger en toxikologisk bild som är typisk för förgiftningsdödsfall. Om det inte hade funnits några skador överhuvudtaget hade dödsorsaken blivit förgiftning med en hög grad av säkerhet. Om det inte hade funnits någon förgiftningsbild hade dödsorsaken blivit hjärnskadorna. Ingen av dessa konkurrerande dödsorsaker är absolut, dvs. det är inte fråga om ett fynd som konkurrerar ut alla andra fynd som man har samtidigt såsom t.ex. brusten bukaorta eller cyanidförgiftning. I det här fallet handlar det om två konkurrerande dödsorsaker som man kan dö av, men inte behöver dö av. Det betyder att båda orsakerna kan spela in för en dödlig utgång. Det är dock helt omöjligt att värdera hur stor andel som varit det ena respektive det andra. Det går inte heller att hävda det ena eller det andra. I det här fallet gjordes emellertid bedömningen att lyfta fram förgiftningen som det dominerande. Anledningen till det är att den toxikologiska bilden förklarar döden samt att det är mycket svårt att värdera hjärnskadan, som utvecklas över tid och kräver överlevnad för att dess omfattning ska kunna avgöras. Hjärnskadan kan vara mer omfattande än vad man ser om personen dör fort. Detta är ett komplicerat förlopp. Sammantaget kan sägas att hjärnskadan är en traumatisk skada som varit potentiellt dödlig och att skadorna mot huvudet har uppkommit, i vart fall, en halvtimme innan döden.

Det krävs ett betydande våld, både mängdmässigt och kraftmässigt, för att få en sådan skadebild som Alexander Widén hade. Det är en omfattande och upprepad trubbig våldsverkan som han har utsatts för. De skador som är allvarliga är de på huvudet. Det av två anledningar. Dels eftersom blödningarna under huden är utbredda, dels på grund av den traumatiska hjärnskadan. Dessa skador är oberoende av varandra även om de kan ha samma orsak. De talar oberoende av varandra för att det handlar om tämligen kraftigt trubbigt våld mot huvudet. Våldet har varit upprepat, eftersom skador finns på höger och vänster sida samt framtill på huvudet. Skadorna på kroppen i övrigt behöver inte varit särdeles kraftigt.

Trubbigt våld är inte en term som beskriver ett uppkomstsätt utan en mekanism som kan vara misshandelsrelaterade beteenden såsom sparkar och slag, men även accidentellt såsom islag.

R1

Även om vissa av skadorna kan förklaras av att Alexander Widén upprepade gånger tappats i marken när han var medvetslös och vissa av skrapskadorna kan ha uppkommit genom att han dragits längs med marken är dock blåmärkena, totalt sett, så pass omfattande att de svårigen kan förklaras av ett sådant händelseförlopp ens om det varit fråga om att han blivit örfilad, släpad efter marken, lyft och tappad i marken under flera minuter och därefter fått 30 minuters professionell hjärt- och lungräddning.

Peter Vestbergs skador

Den rättsmedicinska kroppsundersökningen

Av den rättsmedicinska kroppsundersökningen framgår bl.a. följande om de skador som påvisats på Peter Vestberg. Peter Vestberg hade en ospecifik hudförändring i pannans högra del, underhudsblödningar i pannan, på höger och vänster arm, på bålen samt på höger och vänster underben, stickmärke i högra armvecket, punktformade sårskorpor på båda underarmarna, överhudsavskrapning på vänster hand samt fyra ytliga sår på högra underbenets framsida.

Samtliga underhudsblödningar har utseende som starkt talar för att de uppkommit till följd av trubbigt våld av ospecifik karaktär förenligt med t.ex. slag, islag eller tryck. Några av underhudsblödningarna på vänstra överarmen har utseende och inbördes relation som kan tala för uppkomst i samband med grepptagning. De punktformade sårskorporna har utseende som kan tala för uppkomst i samband med självtillfogad rivning, till exempel vid klåda. Överhudsavskrapningen på vänstra handen har utseende som talar för uppkomst genom tangentiell verkan av spetsigt eller möjligen vasst föremål och representerar således rispa alternativt ytlig skärskada. Skadans utseende och placering är förenligt med uppkomst i samband med smärre vardagligt missöde. Såren på högra underbenets framsida har utseende som talar för uppkomst genom islag mot någon grov yta, möjligen markunderlag och relation till kringgårdande underhudsblödning som talar för att de uppkommit samtidigt som underhudsblödningen, det vill säga till följd av samma våldsinverkan.

Den sammantagna skadebilden talar för att åtminstone en stor andel av skadorna har uppkommit under någon form av handgemäng.

Vissa av underhudsblödningarna har utseende som kan tala för att de varit av något äldre datum än de övriga skadorna, vilka samtliga haft utseende som inte talar emot att de kan ha uppkommit vid den angivna tidpunkten den 1 oktober 2021.

Skadorna har inte varit livshotande och förväntas inte leda till bestående kroppsliga men.

Rättsläkaren Ingemar Thiblins vittnesmål

Rättsläkaren Ingemar Thiblin, som utfört den rättsmedicinska kroppsundersökningen på Peter Vestberg, har uppgett i huvudsak följande. Undersökningen av Peter Vestberg gjordes den 4 oktober 2021, dvs. ca tre dygn efter den aktuella händelsen. Sammanfattningsvis påträffades 28 blåmärken på olika delar

R1

av kroppen som såg ut som man förväntar sig efter det aktuella tidsmellanrummet. Det fanns ytterligare blåmärken som såg något äldre ut och i och för sig kan ha uppkommit vid den angivna tidpunkten men det är också möjligt att de uppkommit något tidigare. Av de 28 blåmärkena utgör 18 enskilda våldsverkningar som alltså inte är grupperade. Det fanns sju blåmärken i en gruppering på vänster överarm som hade karaktäristiska som talar för att de uppkommit genom grepptagning. Blåmärkena var i övrigt fördelade som följer. I pannan, ett på vardera höger överarm och underarm, två vid skulderregionen på vänster sida, två på vänster överarm som skulle kunna vara av äldre datum, två på vänster underarm samt tre på bålen varav en var färsk och två av äldre datum. Det fanns även en del enstaka spridda skador på benen.

Sammantaget är det fråga om 18 separata trubbiga våldsinverkande moment. Vissa av skadorna ger intryck av att ha uppkommit genom vardagliga missöden. Bedömningen är emellertid att den sammantagna skadebilden, och en stor andel av skadorna, har uppkommit genom någon form av handgemäng t.ex. genom brottning, slag, sparkar, eller någon annan form av kamp med en annan person.

Skälen för tingsrättens avgörande

Utgångspunkter för bevisvärderingen m.m.

För en fällande dom i brottmål krävs att domstolen genom den utredning som har lagts fram finner det ställt utom rimligt tvivel att den åtalade har begått de gärningar som åklagaren påstår. Beviskravet kan uttryckas även på det viset att det ska vara praktiskt taget uteslutet att det har gått till på något annat sätt än det som åklagaren har hävdad. Åklagaren har bevisbördan för vad som påstås i gärningsbeskrivningen. Brister och oklarheter i utredningen ska inte gå ut över den tilltalade.

I avsaknad av direkta vittnesiakttagelser och avgörande teknisk bevisning kan en utredning genom så kallad indirekt (strukturell) bevisning leda till en fällande dom. Indirekt bevisning kallas också ofta för indiciebevisning. Med direkt bevisning avses bevis som är omedelbart kopplade till det som påstås i gärningsbeskrivningen. En målsägande eller ett vittne som sett vad som inträffat och pekar ut den tilltalade är ett exempel på direkt bevisning. Vid indirekt bevisning saknas motsvarande omedelbara samband mellan beviset och det som påstås i gärningsbeskrivningen. Typexempel på indirekt bevisning, som kan vara av skiftande slag och ha olika styrka, är DNA-spår efter gärningsmannen, motiv, hotbilder samt den tilltalades agerande före och efter gärningen.

Högsta domstolen har uttalat att det inte finns något krav på att åklagaren måste presentera direkt bevisning för att ett åtal ska kunna bifallas. Även i situationer där bevisningen uteslutande är indirekt kan det samlade värdet av bevisningen vara så starkt att det är ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har gjort sig skyldig till den gärning som åklagaren påstår (se Högsta domstolens domar den 14 februari 2023 i mål nr B 5952–21 och B 2354–22).

En gärning som någon begår i nöd – t.ex. därför att fara hotat liv eller hälsa – utgör brott endast om den med hänsyn till farans beskaffenhet, den skada som åsamkas annan och omständigheterna i övrigt är oförsvarlig. En nödhandling kan t.ex. anses vara oförsvarlig om dess följder inte står i proportion till den hotande faran eller om den som befann sig i en nödsituation hade möjlighet att undvika faran på annat sätt än genom att begå en straffbelagd gärning.

Vid invändningar om nöd har åklagaren bevisbördan för att gärningen var otillåten. Åklagaren ska alltså bevisa bl.a. att den tilltalade inte handlade i en nödsituation. Om det inte finns något som stöder påståendet att det rört sig om en nödsituation kan invändningen ofta lämnas utan avseende. Är förhållandena däremot sådana att det kan ha rört sig om ett handlande i nöd måste invändningen motbevisas. I praxis har fastställts att det i sådana situationer ofta är tillräckligt att åklagaren åberopar bevisning av sådan styrka att invändningen framstår som obefogad (se t.ex. rättsfallet NJA 2005 s. 357).

Har Alexander Widén utsatts för misshandel?

Tingsrätten konstaterar inledningsvis följande. Skadorna på Alexander Widéns bröst- och revben kan förklaras av den hjärt- och lungräddning som utförts. Vidare kan stickmärkena förklaras av återupplivningsförsöken. Missfärgningarna på den högra foten och det vänstra underbenet samt skadan på ländkotan kan ha uppkommit efter Alexander Widéns död.

Genom obduktionsutlåtandet och rättsläkarens uppgifter är det klarlagt att Alexander Widén därutöver hade bl.a. slitskador i hjärnvävnaden, brott på sköldbruskets båda övre horn med utbredda kringgärdande blödningar, blödningar i halsmuskulaturen, ett stort antal blåmärken

(underhudsbloodningar) och djupa mjukdelsbloodningar samt bloodningar i båda ögonens bindehinnor.

Dessa skador har uppkommit när Alexander Widén var vid liv och hade fungerande cirkulation.

Slitskadorna i hjärnan har varit av en typ som starkt talar för att de uppkommit genom trubbigt våld mot huvudets framsida eller baksida, förenligt med t.ex. slag, sparkar eller islag mot hårt föremål. De övriga skadorna har haft utseende som starkt talar för att de uppkommit till följd av trubbigt våld av ospecifik karaktär, förenligt med t.ex. slag, sparkar eller islag. Flera av skadorna, bl.a.

mjukdelsskadorna på skallen, underkänsregionen och halsen samt hjärnscadorna har haft en omfattning som talar för att det rört sig om tämligen kraftigt trubbigt våld, såsom sparkar, islag eller slag med knuten hand och som talar emot mindre kraftigt trubbigt våld såsom t.ex. slag med öppen hand.

Rättsläkarna bedömer att den sammantagna skadebilden starkt talar för att åtminstone en stor andel av skadorna har tillfogats Alexander Widén av en annan person samt att skadebilden varken kan förklaras av det händelseförlopp som Peter Vestberg berättat om och visat i den av åklagaren åberopade rekonstruktionsfilmen eller av dikeskörningen.

Mot den bakgrunden anser tingsrätten att det är utrett att Alexander Widén haft skador på huvud och kropp som inte kan förklaras på något annat sätt än att han utsatts för misshandel genom yttre våld

mot huvud och kropp samt att han därvid bl.a. tillfogats slitskador i hjärnan samt omfattande blödningar i huvudet och på kroppen.

När har misshandeln utförts?

Av obduktionsutlåtandet och rättsläkarens uppgifter framgår att skadorna mot Alexander Widéns huvud uppkommit, i vart fall, en halvtimme innan döden. Rättsläkarna har dock inte kunnat avgöra när dessa skador som tidigast kan ha uppkommit utöver vad som kan slutledas från kända omständigheter. Av bilderna från Cirkel K:s övervakningskamera framgår att Alexander Widén omkring kl. 19.00 fredagen den 1 oktober 2021 inte hade några synliga skador i ansiktet. Genom ambulanssjukvårdarnas berättelser och övrig bevisning är det klarlagt att den första ambulansen anlände till platsen för dikeskörningen strax efter kl. 03.30 lördagen den 2 oktober 2021 samt att Alexander Widén vid den tidpunkten hade omfattande blånader och svullnader i ansiktet och att han var blå på kroppen. Därutöver kunde ambulanspersonalen konstatera att Alexander Widén hade hjärtstopp och att hans kropp var kall.

Mot den bakgrunden anser tingsrätten att det är utrett att Alexander Widén har utsatts för misshandeln någon gång mellan kl. 19.00 fredagen den 1 oktober 2021 och kl. 03.30 lördagen den 2 oktober 2021.

Har misshandeln utförts av Peter Vestberg?

Peter Vestberg har uppgett att Alexander Widén satt livlös bredvid honom i bilen när han vaknade, att han trodde att Alexander Widén tagit sin dos av det heroin som de köpt tillsammans samt att han kan ha orsakat Alexander Widén skador i samband med att han försökte få liv i Alexander Widén. Han har berättat att han dragit ut Alexander Widén från förarsätet i bilen, utfört hjärt- och lungräddning på honom och därefter dragit in Alexander Widén i bilens baksäte. Under detta förlopp tappade han Alexander Widén flera gånger. Dessutom har han släpat och dragit i Alexander Widén samt slagit honom upprepade gånger i ansiktet med handflatorna. Slagen var av varierande styrka. Därutöver har Peter Vestberg berättat att han utfört hjärtkompressioner på Alexander Widén i flera omgångar samt att han vid platsen för dikeskörningen drog ut Alexander Widén ur bilen ytterligare en gång. Allt detta agerande har han utfört i syfte att försöka rädda livet på Alexander Widén. Det har förelegat en nödsituation och därför har hans åtgärder varit försvarliga.

Av rättsläkarens uppgifter framgår att Alexander Widén hade en toxikologisk bild som bedöms som typisk för förgiftningsdödsfall samt att rättsläkarna, av de två konkurrerande dödsorsakerna – skadebilden och förgiftningen – lyft fram förgiftningen som den dominerande. Det ger visserligen stöd för att det kan ha förelegat fara för Alexander Widéns liv eller hälsa och således även stöd för Peter Vestbergs påstående om att det rört sig om en nödsituation. Som tingsrätten redogjort för ovan kan emellertid den övervägande delen av Alexander Widéns skador inte förklaras av det händelseförlopp som Peter Vestberg beskrivit, vilket talar emot att det rört sig om en sådan nödsituation som Peter Vestberg påstått.

Vad gäller sina skador har Peter Vestberg vid huvudförhandlingen uppgett att han fått skadan som han hade i pannan när han slog huvudet i en dörrkarm. Att han inte berättat om det under förundersökningen har han förklarat med att han inte kom ihåg det förrän någon månad senare. Vad gäller övriga skador har han uppgett att han fått dem i samband med att han försökte rädda livet på Alexander Widén. Av den rättsmedicinska kroppsundersökningen och rättsläkarens uppgifter framgår dock att en stor andel av de skador som påvisats på Peter Vestberg bedöms ha uppkommit genom någon form av kamp med en annan person samt att skadorna tidsmässigt stämmer med tiden för det påstådda brottet. Peter Vestbergs förklaring tills sina skador framstår därmed enligt tingsrättens bedömning varken som trovärdig eller teoretiskt möjlig. Med beaktande av det samt att även en stor andel av Alexander Widéns skador bedöms ha uppkommit genom någon form av handgemäng anser tingsrätten att Peter Vestbergs och Alexander Widéns skadebilder ger starkt stöd för att Peter Vestberg har misshandlat Alexander Widén. Detta motbevisar även att det varit fråga om en nödsituation på det sätt som Peter Vestberg gjort gällande.

Tingsrätten har vidare noterat följande omständigheter.

Peter Vestberg har i flera avseenden under utredningens gång ändrat sina uppgifter. Initialt uppgav han att syftet med resan till Sundsvall var en annan än att köpa heroin. Anledningen till att han inte uppgav att resan vidtogs för att köpa heroin var att han var rädd och inte ville avslöja någon person. Tingsrätten anser att det inte framstår som särskilt trovärdigt att Peter Vestberg, i ett skede när han var frihetsberövad misstänkt för mord, skulle ha varit rädd för att berätta om omständigheter kring ett köp av narkotika.

För SOS Alarm samt ambulanspersonal och polis som anlände till den aktuella platsen berättade Peter Vestberg att det var Alexander Widén som kört bilen vid dikeskörningen. Peter Vestberg har senare uppgett att han inte vet varför han ljög om detta. Ambulanssjukvårdarna har beskrivit att Peter Vestberg berättade att han dragit ut Alexander Widén från förarplatsen i bilen. De uppfattande dock inte det som särskilt troligt med hänsyn till att förardörren var fastkilad i dikeskanten och därför inte skulle gått att öppna tillräckligt för att få ut en person genom dörren. Därutöver har det framkommit att Alexander Widén låg med benen inne i bilens baksäte och kroppen utanför med ryggen mot marken när ambulanssjukvårdaren Marlene Frövall och polisen Anna Löfgren anlände till platsen. Anna Löfgren har berättat att Peter Vestberg uppgav för henne att han lyft in Alexander Widén i bilen med huvudet först, dvs. på motsatt vis jämfört med hur han låg när hon kom till platsen. Det kan således konstateras att vad Peter Vestberg berättat för vittnena på platsen i flera avseenden skiljer sig från de uppgifter han lämnat vid huvudförhandlingen. Peter Vestberg har förklarat detta med att han vid händelsen inte agerade rationellt eftersom han var skrädd över situationen och rädd för att bli misstänkt för att ha gjort Alexander Widén något. Ambulanssjukvårdaren Roberth Söderberg har emellertid berättat att Peter Vestberg gav ett klart och redigt intryck trots att han uppfattade att Peter Vestberg var påverkad av något. Peter Vestberg kunde redogöra för vad som hänt, men Roberth Söderbergs uppfattning var att hans historia inte gick ihop. När Roberth Söderberg berättade för Peter Vestberg att Alexander

Widén avlidit så Peter Vestberg att det inte var han som hade gjort det och att han var oskyldig. Roberth Söderberg uppfattade Peter Vestberg som dramatisk, men inte genuint ledsen av informationen. Peter Vestbergs motsägelsefulla uppgifter är i sammanhanget anmärkningsvärda.

Peter Vestberg har berättat att han råkat klämma Alexander Widéns fot i bildörren i samband med att han lyfte in honom i baksätet i bilen. Av obduktionsutlåtandet och rättsläkarens uppgifter framgår att skadorna på Alexander Widéns högra fot och vänster underbens nedre del anses som avvikande samt bedöms ha uppkommit efter att cirkulationen upphört, dvs. efter dödsfallets inträffande. Skadorna kan enligt rättsläkaren inte förklaras av vad Peter Vestberg berättat. Det eftersom åtminstone en av skadorna varit omslutande och en sådan skada svårligen kan uppkomma genom klämning i bildörr. Däremot har rättsläkaren bedömt att dessa skador möjligen kan ha orsakats av det rep som påträffades i bilen. Tingsrätten anser att detta ger visst stöd för åklagarens hypotes om att repet som påträffades i bilen virats runt Alexander Widéns fot och ben i försök att förflytta kroppen efter att Alexander Widén avlidit.

Vittnena Viggo Lundgren och Robin Berglund har berättat att de uppfattade Peter Vestbergs agerande som konstigt samt att han gav ett påverkat och stressat intryck. Trots att Alexander Widén låg medvetslös i bilen så Peter Vestberg ingenting till Viggo Lundgren och Robin Berglund om det under de ca 20 minuter som de interagerade med varandra. Oaktat om Peter Vestberg var chockad av situationen och rädd för att någon skulle tro att han gjort Alexander Widén något förefaller hans agerande som märkligt särskilt med hänsyn till vad han själv berättat om att han hade för avsikt att så snabbt som möjligt ta Alexander Widén till sjukhus och att han gjorde allt för att rädda Alexander Widéns liv. Under den tid som Viggo Lundgren och Robin Berglund var på platsen letade Peter Vestberg dessutom en lång stund i bilen efter en bogserlina som skulle användas för att försöka dra upp bilen ur diket. Peter Vestberg hittade dock inte någon bogserlina i bilen. Även detta framstår enligt tingsrätten som märkligt med hänsyn till att det fanns både rep och spännband i bilens baksäte.

Av utredningen framgår att sprutor och kanyler hittades i skogen intill bilen. Peter Vestberg har uppgett att han kastade ut dessa ur bilen direkt efter dikeskörningen. Det eftersom Alexander Widén hade sagt att han skulle göra detta omgående om något hände. Med hänsyn till situationen, att Alexander Widén, enligt vad Peter Vestberg själv uppgett, i vart fall sedan ca 30 minuter låg utan andning i bilen, förefaller detta som en uppseendeväckande prioritering av Peter Vestberg om han verkligen var angelägen om att rädda Alexander Widéns liv.

Det tog Peter Vestberg ca en timme från den tidpunkt då bilen enligt körjournalen började förflytta sig från Myre, och Peter Vestberg uppgett att han vaknat, tills han ringde SOS Alarm. Detta trots att Peter Vestberg hade uppfattat att Alexander Widén inte andades och att han uppgett att han gjort allt för att rädda Alexander Widéns liv.

Sammantaget anser tingsrätten att Peter Vestbergs agerande gentemot polis, ambulanspersonal samt övriga vittnen på platsen, hans agerande under förundersökningen samt hans försök att bortförklara olika omständigheter starkt talar emot de uppgifter han lämnat samt ger ytterligare stöd för att det är Peter Vestberg som har misshandlat Alexander Widén.

Inget annat har framkommit än att Peter Vestberg och Alexander Widén varit tillsammans under hela den aktuella tidsperioden. Inte heller finns det några uppgifter om att Peter Vestberg och Alexander Widén skulle ha lämnat bilen under den aktuella tidsperioden, i vart fall inte under någon längre stund. Vidare har det inte framkommit några uppgifter om någon annan person som skulle ha varit tillsammans med Peter Vestberg och Alexander Widén under den aktuella tidsperioden eller att de stämt träff med någon eller stött på någon.

Det framstår som mycket osannolikt att samtliga de omständigheter som framkommit genom åklagarens bevisning skulle föreligga även om gärningsmannen var någon annan än Peter Vestberg. Vid en sammanvägd bedömning ger därför den av åklagaren åberopade bevisningen ett mycket starkt stöd för åtalet. Det kan också konstateras att Peter Vestberg saknar alibi och att han har haft möjlighet att utföra gärningen. Det har inte kommit fram något som ger anledning att räkna med att gärningen utfördes av någon annan än Peter Vestberg.

Avslutande bedömning

Vid en sammantagen bedömning är bevisningen mot Peter Vestberg så stark att det är ställt utom rimligt tvivel att han är gärningsman. Därmed är det styrkt att Peter Vestberg misshandlade Alexander Widén i enlighet med vad som framgår av gärningsbeskrivningen. Det är också klarlagt att Peter Vestberg orsakade Alexander Widén de skador som framgår av åtalet. Slutligen är det utrett att Peter Vestberg inte agerade i nöd. Peter Vestberg ska därför dömas för misshandel.

Misshandeln bedöms som grov

Vid bedömningen av om en misshandel är att anse som grov ska särskilt beaktas bl.a. om gärningsmannen tillfogat målsäganden en svår kroppsskada eller om gärningsmannen annars visat särskild hänsynslöshet eller råhet. Med svår kroppsskada avses t.ex. förlust av talförmåga, syn eller hörsel, ett svårt lyte eller annan svår bestående skada. Med särskild hänsynslöshet och råhet avses bl.a. att misshandeln har varit oprovocerad, långvarig eller har riktat sig mot en skyddslös person. Vid bedömningen av om en misshandel är grov ska alltid göras en helhetsbedömning av samtliga omständigheter vid gärningen. De särskilda omständigheter som ska beaktas är varken uteslutande eller obligatoriska för att ett misshandelsbrott ska vara att bedöma som grovt.

Peter Vestberg har utsatt Alexander Widén för misshandel som orsakade Alexander Widén betydande skador i form av bl.a. slitskador i hjärnan. Av rättsläkarens uppgifter framgår att hjärnskadan är mycket svår att värdera. Det eftersom den utvecklas över tid och kräver överlevnad för att dess omfattning ska

kunna avgöras. Oaktat detta är hjärnskadan att bedöma som en så svår kroppsskada i brottsbalkens mening att gärningen är att bedöma som grov misshandel. Peter Vestberg ska därför dömas för grov misshandel.

Peter Vestberg döms till fängelse två år

Minimistraffet för grov misshandel är fängelse ett år och sex månader. Med beaktande av de allvarliga skador Alexander Widén har orsakats av misshandeln bedömer tingsrätten att straffvärdet motsvarar fängelse två år. Straffvärdet och brottets karaktär (s.k. art) innebär att annan påföljd än fängelse inte kan komma i fråga. Vid straffmätningen saknas skäl att frångå straffvärdet. Påföljden ska därför bestämmas till fängelse två år.

Fortsatt sekretess för vissa uppgifter

Sekretessen för uppgifter som har lagts fram inom stängda dörrar ska bestå i målet i enlighet med domslutet.

Peter Vestberg ska betala 800 kr i avgift till brottsofferfonden

Peter Vestberg döms för brott med fängelse i straffskalan. Han ska därför betala 800 kr i avgift enligt lagen om brottsofferfond.

Ersättning till försvararen

Ulf Andersson har begärt ersättning för arbete med 162 360 kr motsvarande arbete under 110 timmar. Tingsrätten anser inte att det finns skäl att ifrågasätta att Ulf Andersson utfört arbete under begärd tid. Tidsåtgången framstår emellertid som något hög med hänsyn till målets art och omfattning. Den sammanlagda nedlagda tiden för genomgång av förundersökningsprotokoll, särskilt i kombination med tiden för genomgångar i samband med häktningsförhandlingar och förberedelser inför huvudförhandling, framstår som alltför omfattande. Vidare är vissa av de mindre posterna väl tilltagna. Sammantaget bedömer tingsrätten att en rimlig tidsåtgång för Ulf Anderssons arbete motsvarar ersättning för arbete under 92 timmar. Ulf Anderssons ersättning för arbete ska därmed bestämmas till 135 792 kr. I övrigt har tingsrätten ingen invändning mot begärd ersättning.

Peter Vestberg döms till ett långt fängelsestraff och har begränsade ekonomiska förutsättningar. Staten ska därför stå kostnaden för försvararen.

Avräkningsunderlag finns i akten

Rätten

Tingsfiskalen Camilla Mogemark samt nämndemännen Daniel Fors, Stefan Nordin och Christina Ung
Rätten är enig.

Digitalt signerad av tingsfiskalen Camilla Mogemark

Överklagandeinformation

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Hälsinglands tingsrätt senast den 23 mars 2023. Överklagandet ska vara skriftligt. Hälsinglands tingsrätt skickar det vidare till Hovrätten för Nedre Norrland.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Hälsinglands tingsrätts namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Hälsinglands tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Hälsinglands tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Hovrätten för Nedre Norrland.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Hovrätten för Nedre Norrland skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Hovrätten för Nedre Norrland tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?*Brottmålsdelen*

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i 4 olika fall.

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Det krävs också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Hälsinglands tingsrätt eller Hovrätten för Nedre Norrland om du har frågor.